

– підтримка подальшого розвитку фондового ринку і його інфраструктури шляхом трансформації механізмів регулювання та саморегулювання на основі реалізації пріоритетів державної інвестиційної політики, включаючи посилення контролю за дотриманням учасниками фондового ринку регулятивних вимог;

– підтримка малого та середнього підприємництва через низку правових та адміністративних процедур на загальнодержавному рівні для спільного державно-комерційного фінансування інвестиційних проєктів, а також використання частини бюджетних коштів на реалізацію особливо ефективних і швидкоокупних інвестиційних проєктів і об'єктів малого бізнесу, незалежно від їхньої галузевої приналежності та форм власності, для прискорення структурно-технологічної перебудови виробництва;

– розроблення комплексу заходів співпраці влади з суб'єктами господарювання з метою виникнення в останніх довіри до органів владних повноважень та становлення партнерських відносин влади та бізнесу;

– надання фіскальних преференцій виконавцям НДДКР тощо.

Визначене, безумовно, сприятиме активізації економічної діяльності підприємств торгівлі, стабільному залученню інвестицій, зміцненню позицій нашої держави на світовому ринку та стабільному економічному зростанню національної економіки в цілому.

УДК 347.71:336.71

В.М. Лачкова, канд. екон. наук, доц. (ХДУХТ, Харків)

А.С. Лачков (ХДУХТ, Харків)

КОМЕРЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ БАНКУ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЙОГО РОЗВИТКУ

Процеси глобалізації та трансформації економічного простору не могли не затонути банківську систему. Швидкість змін, які відбуваються у сучасному світі вимагають здатностей пристосовуватись до нових умов діяльності.

Негативні тенденції в економіці України значною мірою вплинули на розвиток ринку банківських продуктів, викликавши закриття великої кількості комерційних банків, суттєве зниження довіри до них, і, як наслідок, падіння попиту на банківські продукти, погіршення фінансових результатів діяльності банківської системи. У

таких умовах комерційні банки повинні постійно досліджувати ринок банківських продуктів, потреби клієнтів, пропозиції конкурентів.

Практика показує, що сьогодні банки поступово втрачають свої специфічні риси і все більш набувають схожості з підприємствами торгівлі. Така трансформація призводить до того, що у банківській практиці набувають розвитку види діяльності яких або зовсім не було, або вони займали незначний відсоток у загальному обсязі операцій. На нашу думку, до таких видів діяльності можна віднести комерційну діяльність банків.

Розвиток інтернет-банкінгу привів до скорочення потреби в традиційних банківських послугах, у першу чергу це торкнулось розрахунково-касового обслуговування, та комісійних послуг. Зменшення кількості «живих» клієнтів призводить до зниження потреби не тільки у відділеннях банків, а і у кількості самих банків. Ставлення до такого скорочення не є однозначним: з одного боку, ліквідація неплатоспроможних банків повинно позитивно вплинути на стан банківської системи, з іншого боку, надмірне зменшення учасників банківського сектору може призвести до погіршення конкурентного середовища та умов надання банківських продуктів.

Жорстка конкуренція банків з іншими фінансово-кредитними установами на фінансовому ринку спонукає останніх повсякчас розширювати поле діяльності. Оскільки основних (базових) банківських послуг всього декілька, то розширення кола діяльності можливе лише шляхом надання нетрадиційних для банків послуг, які першочергово були прерогативою небанківських фінансово-кредитних посередників.

Така ситуація спонукає банки до пошуку нових послуг, які вони можуть запропонувати своїм клієнтам. Тобто, виразно проявляється головна риса торгівельного підприємства: банк повинен продати свій товар.

Комерційна діяльність є способом реалізації комерційних процесів як послідовного виконання операцій, що забезпечує організаційні, економічні, соціальні, правові аспекти товарно-грошового обміну.

З позиції комерційного банку, комерційна діяльність це діяльність із залучення та розміщення коштів, надання послуг з обслуговування, яка не пов'язана з торговими операціями банку та управлінням активами і пасивами.

До комерційної діяльності банків ми можемо віднести продаж страхових послуг, консалтингові послуги, трастові операції. Звичайно, на законодавчому рівні завжди банки мали змогу надавати такі послуги, але рівень операцій, які виконували банки, гарантували достатній рівень прибутків і банки не бажали витратити час і гроші на впровадження нових банківських продуктів. Сьогодні ситуація

змінилась і без застосування інноваційних підходів банкам буде досить складно не лише утримувати прибутки на достатньому рівні, алей просто не стати банкрутом.

В сучасний період економічної нестабільності банкам дуже важливо знайти спосіб утримання наявних клієнтів і залучення нових. В умовах жорсткої конкуренції це зробити значно складніше. Результати аналізу сучасного ринку банківських послуг дає підстави стверджувати що досягнення конкурентних переваг можливе лише за умови розширення частки нових банківських послуг. Особливо актуальними виступають ті інноваційні послуги, які стосуються дистанційного банківського обслуговування, управління ризиками, удосконалення інформаційно-комп'ютерних технологій.

Нажаль, більшість українських банків під комерційною діяльністю розуміють лише вирішення поточних завдань, відкидаючи питання стратегії комерційної діяльності і ризики, які з'являються у процесі здійснення комерційної діяльності і способі їх мінімізації. За таких умов важливого та невідкладного значення набувають дослідження теоретичних і практичних питань обґрунтованої економічної ефективності комерційної діяльності банків, спрямованих на зростання дохідності за прийнятої норми ризику, а також формування стратегій інноваційного розвитку банків.

УДК 621.9:681.3

Г.Г. Лисак, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

УДОСКОНАЛЕННЯ ДІАГНОСТИКИ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ

Стан банківської системи відображає фінансово-економічний стан будь-якої країни, реагуючи на підйом економіки, так і на спад.

Процеси реформування економічного механізму та його ринкової адаптації, які відбуваються в Україні стимулюють стабільний і успішний розвиток комерційних банків. На жаль, апарат управління не тільки не має достатнього досвіду роботи в кризових умовах, алей не функціонує належним чином.

Особливо яскраво це проявляється в умовах безперервних змін у кредитно-фінансовій сфері, що пояснюється, з одного боку, ризикованим характером діяльності комерційних банків, а з іншого –